

Kirkonpalvelija ² 2024

Kirkonpalvelijat ry 90 vuotta

Kesä, enemmän aikaa ilman kännykkää ja tablettia

Palasin juuri lomamatkalta Berliinistä. Siellä kesä oli täydessä vauhdissa, isot lehdet puisa syvän vihreässä värissään ja viljapelot huojuivat tuulessa. Ihmiset viettivät aikaa kaupungin puistoissa, jokien rannoilla ja terasseilla lämmöstä nauttien. Ihmiset saattoivat istua itsekseen maisemia katsellen tai pienissä ryhmissä jutellen ja keskustellen. Silmiinpistävää oli se, että näin vain yksittäisiä ihmisiä kännykkää selaillen. Tässä ei ollut juurikaan eroa edes eri ikäryhmien välillä. Saattaa olla, että näin välähdyksen asiasta, jolla ei ole todellisuudessa katetta, mutta mielikuvasta jäi hyvä maku.

Kotikulmilla kävellessä näen kouluikäisiä, joilla on usein kännykkä kädessään. Isokin kaveriporukka saattaa pysähtyä kävelytiellä tutkimaan jotakin asiaa sen uumenista. Juoksijat, joilla on korvanappi, ovat yleinen näky. Nuorisoporukka pikaruokapaikassa ja jokaisella katse omassa ruudussaan ei liene poikkeustapaus. Itsekin huomaan erilaisten näyttöjen koukuttavuuden ja lankeaminen on enemmän sääntö kuin poikkeus vuosikymmenten iäkerosta huolimatta.

Suomalaisista iso osa asuu yksin ja moni kokee yksinäisyyttä tai jäävänsä syrjään toisten joukosta. Kuitenkin me arvostamme korkealle ihmissuhteita, läheisiä ihmisiä ja ystäviä. Vuorokaudessa on aina aikaa saman verran, joten mikä muuttuisi, jos etsiytyisin enemmän toisten joukkoon ja jättäisin käteen sopivat kännykät ja tabletit useammin syrjään. Astuisin poutapäivänä ovesta ulos, vaikka vain kävelylenkille tai istumaan puiston penkille. Katselemaan, aistimaan, kuuntelemaan itsekseni tai vaikka ystävän

kanssa keskustelemaan. Arvelen, että se saisi minut herkemmin hymyilemään, laskisi verenpainettani ja nukkuisin paremmin. Haastan itseäni ja samalla myös sinua etsimään parempaa tasapainoa ajankäyttöön, jos siihen on tarvetta.

Uuden oppiminen ja oman työn vahva osaaminen ovat nyky-yhteiskunnassa vahvasti ammattitaidon kulmakiviä. Näihin asioihin saamme näkökulmia yhdistyksemme koulutuspäivillä Hämeenlinnassa kesäkuun lopussa, unohtamatta katsausta työhyvinvointiin, johon usein pohjautuu työssä jaksaminen ja hyvä motivaatio. Juhlimme samalla yhdistyksemme 90 vuoden taivalta. Tapaamme siis "liveinä" vanhaan malliin. Saamme hyvän mahdollisuuden tutustua uusiin ihmisiin, tavata vanhoja tuttuja tai ihan vain nauttia kaikin aistein kuuntelemalla ja katselemalla. Käteen sopivia laitteita ei välttämättä tarvita lainkaan 😊

Lämpimästi tervetuloa Hämeenlinnan koulutuspäiville

Mari Antila

Kirkonpalvelijat ry:n puheenjohtaja

*Pyhä Jumala, Jeesuksen Isä.
Kiitos Johannes Kastajan elämästä.*

*Hän raivasi tietä sinulle eikä halunnut ottaa itselleen kunniaa,
joka kuului Jumalan Pojalle.*

*Auta meitäkin toteuttamaan elämässämme sitä tehtävää,
jonka olet meille tarkoittanut. Suo että heikkouksistamme
huolimatta voisimme viitoittaa tietä sinun luoksesi.*

Jumala on armollinen (Luuk.1: 57–66)

Elämme edelleen vaikeita aikoja. Maailmalla ei ole mikään muuttunut. Ukrainan sota jatkuu ja jatkuu. Kukaan ei oikein tiedä, milloin se päättyy ja miten. Samanlainen tilanne on kehittynyt vuoden aikana Lähi-itään. Näyttää entistä enemmän siltä, että ihminen pystyy ihan mihin tahansa, kun on kysymys toisen ihmisen vahingoittamisesta. Luomakunnan kruunun eli ihmisen kyky vaipua pahuuden synkkyteen on uskomaton. Kaikki sivistys katoaa ja suunnattomasta vihasta on tullut keskeinen voima, joka ohjaa elämän kulkua ja sen ratkaisuja. Anteeksiannolle ei ole sijaa tällaisessa elämäkäsityksessä.

Samanaikaisesti luonnon kiertokulku etenee omia

latujaan. Pimeyden määrä vähenee ja valon määrä kasvaa. Juhannuksen aikoihin saamme viettää keskikesän juhlaa suurimman valon loisteessa. Pimeys on jäänyt taka-alalle. Suvisessa Suomessa on yleensä lämpöä riittänyt. Ihmiset ovat hyvällä ja iloisella mielellä. Pitkän ja kylmän talven jälkeen on mukava köllötellä auringon paisteessa ja nauttia elämästä.

Juhannuksen monenlaisten elämysten ja juhlien varjoon saattaa jäädä suvisen kesän varsinainen sanoma siitä, miksi me vietämme tätä juhlaa. Johannes Kastajalle on omistettu tuo keskikesän suvinen juhla. Juhannuksen keskiössä paneudutaan hänen tehtävänsä tien raavaajana ennen Kristuksen tuloa. Johannes saarnasi Jumalan armollisesta hyvyydestä, pelastuksesta ja syntien anteeksiantamisesta. Hänen kohtalonsa oli karu, kun hän joutui kesken Herodeksen syntymäpäivänä järjestetyissä pidoissa mestatuksi.

Johannes sai nimensä äitinsä Elisabetin ja isänsä Sakariaan toivomana. Saamansa nimi merkitsi: Jumala on armollinen. Siinä oli sanoitettu Johanneksen tehtävä tienraavaajana ja edelläkävijänä ennen Jeesuksen saapumista. **”Mikähän tästä lapsesta tulee?” (Luuk.1:66).**

Armollista Jumalaa tämän päivän ihminen hakee ja kaipaa. Näinä vaikeina aikoina armolliselle Luojaalle on tarvetta. Onhan kristillisen julistuksen keskeinen sanoma usein kirjattu muotoon: armosta te olette pelastetut Kristuksen nimen tähden. Tällaisen Jumalan armolliseen hyvyyteen ja laupeuteen saamme tänäkin Juhannuksena turvata. **”Jo joutui armas aika ja suvi suloinen.”(virsi 517:1).**

Keijo Toivanen

Rovasti

Kunniasuntio

*Kiitos, pyhä Jumala, että sinä olet armollinen
etkä muista syntejämme ja vääriä tekojamme.*

*Kiitos, että nostat meidät pimeydestä valoon yhä uudelleen.
Auta meitä rohkaisemaan sen sijaan, että painaisimme alas.
Auta meitä antamaan anteeksi sen sijaan, että kantaisimme
kaunaa. Anna maailman kansojen välille armahtavaa mieltä
ja halua rakentaa rauhaa.*

Tervetuloa Hämeenlinnaan!

Hämeenlinna on maamme vanhin sisämaan kaupunki. Kaupunkimme perustettiin vuonna 1639. Hämeenlinna on erittäin kaunis kaupunki, kesäkaupunki. Puistot ovat leimallisia kaupungille, tänne perustettiin myös Suomen ensimmäinen kansallinen kaupunkipuisto. Aulanko tunnetaan kautta maan, samoin Vanajaveden rannalla ylväänä seisova vuosisatainen Hämeen linna. Kantakaupungin alueella on kaksi hienoa kirkkoa, keskiaikainen Vanajan kirkko ja keskikaupungilla oleva 225 vuotta vanha Hämeenlinnan kirkko.

Minun työvuosilleni Hämeenlinnassa osui kahdet valtakunnalliset Kirkonpalvelijapäivät. Vuonna 2004 yhdistys juhli 70 vuotisjuhlia Aulangolla ja Hämeenlinnan kirkossa. Koolla oli runsaasti kirkonpalve-

ljiota, työssä olevia ja veteraaneja. Seuraavat päivät oli vuonna 2016. Päivät järjestettiin rantahotellisessa Vanajan rannalla. Päivät muistetaan ehkä parhaiten iltaristeilystä Vanajavedellä. Laivayhtiö ei ollut varautunut kunnolla ruokailuun, ruoka taisi jopa loppua kesken. Siitäkin selvittiin! Nyt on yhdistyksen 90 vuotis juhluvuosi. Päivät jälleen Hämeenlinnassa! Täällä kirkonpalveluskunta on vaihtunut, yhdistysaktiiveja ei tietämäni mukaan ole. Yhdistyksen hallitus puheenjohtajan ja sihteerin johdolla on ammatitaidolla Päivät järjestänyt.

Rohkenen näin eläkeläisenä teidät, hyvät ammattitoverit lämpimästi toivottaa tervetulleeksi Hämeenlinnaan.

Osmo Nissi

Maa ja taivas kohtaavat ja koskettavat kirkonpalvelijan työssä

”Rakkahin paikka kuitenkin kirkkoni mulle on täällä.

Kirkkaus luona alttarin loistaa myös synkällä säällä.”

Näillä, ensimmäisessä kirkonpalvelijoille suunnatussa käsikirjassa olleilla piispa Sormusen sanoilla, hyvästelin parikymmentä vuotta sitten rakkaan kotiseurakuntani Liedon, jonka keskiaikaisessa harmaakivikirkossa olin saanut palvella niin suntion kuin papinkin tehtävissä. Gradusani tutkin, minkälainen suntion ammatinkuva oli 2000-luvun alussa, kun ensimmäiset viralliset Suntion ammatitutkimnon perusteet olivat astuneet voimaan. Keskityin tämän alan ikaikaiseen jännitteeseen, missä määrin kirkonpalve-

ijan työ on käsillä tehtävää käytännön työtä ja missä määrin hengellistä ilosanoman levittämistä niin kohtaamisissa kuin konkreettisilla toimillakin.

Tutkimuksessani haastattelin yhtätoista suntuota. Osa heistä oli jo ehtinyt suorittaa tuolloin uuteen ammattitutkimnon. Havaitsin tutkimuksessani, että 2000-luvun alussa useimmat kirkonpalvelijat hoitivat moitteetta käytännön työnsä tiedostamatta tehtävien hengellistä ulottuvuutta. Huomioini kiinnittyi erityisesti siihen, että poikkeuksetta koulutus oli syven-

tänyt ymmärrystä omien työtehtävien merkityksestä osana kokonaisjulistusta. Tämä puolestaan vaikutti myös työhyvinvointiin ja työssä jaksamiseen, kun oma työpanos tuntui tarpeelliselta.

Erään haastattelemani suntion kommentti jäi mieleeni. Hänellä oli ollut jo pitkä työura kirkonpalvelijana koulutuksen alkaessa. Siksi ammatitutkimnon suorittaminen oli etukäteen tuntunut turhalta. Hän osasi kyllä kaataa vettä kastemajaan ihan ilman erillistä koulutustakin. Mutta tutkimnon suoritettuaan hän osasi valmistella kasteen.

Sonja Turunen ja suntio Armas Kallio Liedossa vuonna 2001.

Hänellä oli syventynyt ymmärrys siitä, miksi hänen kuuluu suorittaa tietyt tehtävät kasteen yhteydessä. Ja päästyään osaksi pyhän sakramentin toteuttamista, hän tahtoi tehdä sen niin hienotunteisesti ja taidolla kuin suinkin.

Ammattikunnassa tiedetään, että "Kirkonpalvelijan tehtävänä on luoda puitteet, jotka antavat ihmisille mahdollisuuden hiljentymiseen ja armollisen Jumalan kohtaamiseen." Kirkonpalvelijat mahdollistavat työllään seurakunnan kokoontumisen. Hengellistä ulottuvuutta ei seurakunnan työssä voi eikä saa sivuuttaa. Kuitenkin kirkonpalvelijoilla tulee riittää aikaa niiden tehtävien hoitamiseen, joita kukaan muu seurakunnassa ei tee. Sielunhoitajat ja Sanan julistajat ovat erikseen.

Seurakunnan toimintojen ja tilojen monipuolistuessa sekä laitteiden ja tekniikan alati kehittyessä, jo pelkkä käytännön tehtävien kiitettävä hallitseminen vaatii laajaa perehtyneisyyttä ja koulutautumista. Onkin oikeutettua kysyä, kuinka paljon yhdeltä työntekijältä voidaan vaatia. Kun käytännöl-

lisiin tehtäviin lisätään ihmisten kiireetön kohtaaminen ja näkymättömän todellisuuden tekeminen omalla toiminnalla näkyväksi, tehtävä on vaativa, joskin samalla mielekäs ja arvokas.

Tätä arvoa kirkossa ei vuosisatoihin riittävästi huomattu, vaikka kyseessä on kirkon suurin ammattiryhmä. Koska hyvän kirkonpalvelijan tulee kuitenkin olla pääsääntöisesti näkymätön – tämän opin oman suntiourani alussa – koko merkittävä osaajien joukko on joutunut itse vaatimaan koulutusta, työhajausta ja arvostusta. Siitä työstä suuri kiitos Kirkonpalvelijat ry:lle.

2000-luvulla seurakunnissa etsitään kuumeisesti uusia tapoja julistaa ilosanomaa. Kirkon olisiikin hyödynnettävä vielä monipuolisemmin koko potentiaaliaan puhutellakseen ihmisiä hyvällä sanomalla ja pitääkseen väen lähellä. Uskonnollinen kieli tavoittaa yhä harvemmat. Sen vuoksi on erityisen tärkeää panostaa myös visuaaliseen, sanattomaan julistukseen. Se on suurelta osin kirkonpalvelijoiden tehtävää.

Tutkimukseni perusteella kirkonpalvelijat eivät kuitenkaan vaikuttaneet itse olevan tietoisia omista mahdollisuuksistaan ja vaikutuksestaan julistukseen. Toiminnallaan suntio voi sekä viedä ilosanomaa eteenpäin että hankaloittaa julistusta ja pyhän kohtaamista. Muun muassa riittävällä valaistuksella, toimivalla äänentoistolla, kukilla ja kynttilöillä suntio tukee evankeliumin julistusta. Vastavasti vaikkapa meteliä aiheuttavilla tehtävillä kesken hiljaisen rukouksen tai puutteellisella hiekoituksella, kirkkokansan pyhän kohtaaminen hankaloituu.

Erytyisesti uran alussa kirkonpalvelija saattaa joutua etsimään paikkaansa työn hengellisen ja käytännöllisen ulottuvuuden välillä. Tässä sekä koulutus että myös työhajausta olivat tutkimuksen mukaan tärkeänä tukena.

Te, kirkonpalvelijat, olette kirkolle suuri rikkaus. Te olette se myönteinen ja helposti lähestyttävä kirkko ja palvelette ammattitaidollanne lähimmäisiä heidän elämänsä merkittävässä hetkessä.

Minulle on suuri ilo ja kunnia saada tulla tervehtimään kirkonpalvelijoita Hämeenlinnan koulutuspäiville. Alkuperäinen graduni on ruotsiksi, mutta olen suomentanut sen ja omistanut tutkimukseni rakkaalle työtoverilleni ja ystävälleni, suntio Armas Kalliolle sekä kaikille Suomen kirkonpalvelijoille.

Sonja Turunen
lahtelainen pappi

Työttömyysturvan muutoksia vuonna 2024

Petteri Orpon hallituksen ohjelman mukaan hallitus uudistaa työttömyysturvaa työhön kannustavammaksi. Käytännössä tämä tarkoittaa erityisesti ansioperusteisen työttömyysturvan heikentämistä, koska ajatuksena on, että työttömyysetuudet muodostavat työttömille työntekijöille ns. *kannustinloukun*, joka vähentää halukkuutta hakeutua avoimiin työpaikkoihin.

Suomen perustuslaissa (19 §) taataan jokaiselle toimeentuloturva muun muassa työttömyyden varalle. Käytännössä työttömyysturvaa koskee työttömyysturvaki, joka on alun perin säädetty vuonna 2002. Lakiin on kuitenkin vuosittain tehty lukuisia muutoksia siirtymäsäännöksineen, mikä on vaikeuttanut lain kokonaiskuvan hahmottamista.

Työttömyysturva koostuu työmarkkinatuesta, jota voidaan maksaa kaikille työttömille, ja työttömyyspäivärahasta, joka on tarkoitettu sellaisille työttömille, jotka ovat olleet tietyn ajan vakiintuneesti työssä ennen työttömyyttä. Työttömyyspäiväraha voi olla joko peruspäivärahaa, jota Kela maksaa taikka ansiopäivärahaa, jon-

ka toimeenpanoa hoitavat lukuisat työttömyyskassat. Kirkon alojen jäsenet on vakuutettu työttömyyden varalta Super-Työttömyyskassassa.

Vuonna 2024 toteutettuja tai toteutettavia heikennyksiä työttömyysturvaan ovat ainakin:

- omavastuuajan pidentäminen 7 päivään (aiemmin 5 päivää,
- työsuhteen päättyessä maksettavan lomakorvauksen jakottaminen siten, että lomakorvaus myöhentää päivärahan maksamisen alkamisajankohtaa,
- indeksikorotusten ”jäädyttäminen”,
- lapsikorotuksen poistaminen,
- suojaosan poistaminen, mikä tarkoittaa sitä, että kaikki ansiotyöstä saatu tulo vähentää välittömästi maksettavan työttömyyspäivärahan määrää,
- ansiopäivärahan määrän porrastaminen työttömyyden pitkittyessä,
- tiettyyn ikään sidottujen velvoitetyöllistämistä ja sen vaikutusta työttömyyspäivärahan määrään koskevien suojasäännösten poistaminen,
- työttömyyspäivärahan edellytyksenä olevan työssäoloehdon

pidentyminen 6 kuukaudesta 1 vuoteen sekä aiemman tuntimääräsäännön korvautuminen uudella ansioperusteisella edellytyksellä.

Lisäksi työttömyysturvan muutoksiin laajassa mielessä voidaan lukea hallituksen jo päättämä vuorotteluvapaajärjestelmän lakkauttaminen siten, että 31.7.2024 jälkeen ei enää ole oikeutta jäädä laissa tarkoitetulle vuorotteluvapaalle. Sitä ennen alkaneen vapaan ajalta korvausta voi saada koko 180 kalenteripäivän enimmäismäärän.

Pekka Pietinen

Mennyttä kunnioittaen, tulevaisuuteen luottaen

Jo alkuajoista lähtien yhdistyksessä on pidetty vuosittain opinto- ja koulutuspäiviä. Koulutukset on suunnattu kulloinkin kirkossa esille nouseviin kysymyksiin. Koulutus on yleensä nähty tärkeänä, unohtamatta hengellistä ulottuvuutta ja niitä kohtaamisia, missä on voitu keskustella ja vertailla tilanteita ja käytäntöjä eri puolilla Suomen seurakuntia.

Taivaan Isän Siunausta 90 vuotiaalle Kirkonpalvelijat ry:lle

Seppo Pyykönen

KIRKONPALVELIJAT ry 90 vuotta

*Katso taaksepäin ja kiitä.
Katso eteenpäin ja luota.
Katso ylöspäin ja usko.*

Onnittelut juhlivalle
yhdistykselle!

Kaarina Yli-Somero

Kirkonpalvelijan työhyvinvointi

Työhuoneeni ikkunasta näkyy siniselle taivaalle vähitellen piirtyvä valkoinen vanha. Arvaan, että siellä taivalta taittaa suihkukoneellinen matkustaja, joista monella on jo mielessään lomakohteen aurinko ja lämpö ja kaikinpuolinen hyvinvointi vailla arkisia vastuita ja velvollisuuksia. Taianomainen muutos työmoodista lomamoodiin tapahtuu muutama lentotunnin aikana.

Jospa hyvinvointi työyhteisösäkin hoituisi samaan tapaan kuin tilauslento lomakohteeseen. Mukavasti istuen ja virvokkeita nauttien odoteltaisiin, että esihenkilö hoitaa kehittämispäivän aikana niin työhyvinvoinnin suunnittelun kuin toimeenpanonkin samaan tapaan kuin lentokoneen kapteeni lentämisen.

Työhyvinvointia voi hyvinkin verrata lentämiseen - mutta lentämiseen kuumailmapallolla, jossa jokaisen lennolla mukana olevan on osallistuttava aktiivisesti alusta loppuun. Työyhteisössä osallistuminen on mm. erilaisuuden ymmärtämistä, kohdatuksi tulemista kunkin itsensä haluamalla tavalla, osallisuuden toteutumista, yksilön keinoja vaikuttaa työilmapiiriin, työodotusten täyttymistä, sekä luottamusta tiimin toimivuuteen vaikuttavana olennaisena asiana.

Tervetuloa kuulemaan ajatuksia työhyvinvoinnin kuumailmapalolennosta!

Seija Strömberg

*Seinäjoelta
onnittelut
90-vuotiaalle
Kirkonpalvelijat
yhdistykselle.*

Terveisin

*Korona ajan
puheenjohtaja*

Harri Kosola

Kirkonpalveluskunta on järjestäytymisen edelläkävijä

Kirkonpalvelijan ammatti on ollut tunnettu ja tunnustettu jo 1600-luvulla. Noilta ajoilta on säilynyt jopa kirjallisia ohjeita tehtävän sisällöstä ja siitä, että suntuole tuli antaa jotain palkaksikin. Vuoden 1869 ”Kirkkolaki evankelis-lutherilaiselle seurakunnalle Suomen Suurruhtinaanmaassa” määritteli tarkemmin suntuon tehtäviä ja kelpoisuutta. Suntuon tuli mm. olla harjaantunut kirjanluvussa.

Historiallinen tehtävä on tehnyt kirkonpalvelijoista myös kirkollisten alojen järjestäytymisen ja edunvalvonnan edelläkävijöitä. Kirkonpalvelijoiden yhdistys perustettiin vuonna 1934, 90 vuotta sitten. Kirkonpalvelijoiden järjestäytymiskokouksesta oli kuitenkin vielä pitkä matka neuvottelupöytään.

Aika ennen ammattiliittoja ei ollut helppo työntekijöille. Työnantaja määritteli työn tekemisen ehdot ja palkan, eikä yksittäisellä työntekijällä ollut juurikaan oikeuksia eikä ensinkään valtaa neuvotella asioista. Työt saattoivat myös loppua työnantajan äkkinäisellä päätöksellä. Suomessa muutoksen tuulet alkoivat puhaltaa niin kutsutun ”tammiuuden kihlauksen” jälkeen, kun vuonna 1940 työnantajat vihdoinkin päättivät tunnustaa työntekijöiden

ammattilliset yhteenliittymät tasa-vertaisiksi sopimuskumppaneiksi.

Vuonna 1956 Lahteen kokoon tui joukko seurakuntien työntekijöitä, mm. kirkonpalvelijoita, nuorisotyönohjaajia, hautausmaanhoitajia, virastovirkailijoita ja taloudenhoitajia. Yhdessä he päättivät perustaa kirkon aloja edustavan ammattiliiton. Näin sai alkunsa Seurakuntien Viran- ja Toimenhaltijain liitto (SVTL), eli nykyinen oma liittomme Kirkon alat.

Vaikka ammattiliitto oli perustettu, alkuvuosina edunvalvonta oli vaikeaa. Seurakunnat suhtautuivat välinpitämättömästi maallikotyöntekijöiden palvelussuhteiden hoitamiseen, vaikka kirkkohallitus oli jo vuonna 1951 tehnyt päätöksen, että virka-, palkka- ja eläkesääntöjä tulisi soveltaa kaikkiin seurakunnan työntekijöihin. Lopulta apua saatiin papeilta. Pappisliitto julkaisi SVTL:n pyynnöstä omissa lehdessään selvityksen seurakuntien työntekijöiden palvelussuhdeasioista, jotta tilanne tulisi laajalti kirkkoherrojen tietoon.

Monien vaiheiden jälkeen Kirkon sopimusvaltuuskunta (nykyinen Kirkon työmarkkinalaitos) aloitti työskentelynsä ja niin myös SVTL pääsi neuvottelemaan seu-

rakuntien työntekijöiden työehdoista. Ensimmäinen Kirkon virka- ja työehtosopimus tuli voimaan vuoden 1976 alusta.

Siitä lähtien Kirkon virka- ja työehtosopimus on pitänyt huolta siitä, että seurakuntatyön ehdot ja palkkaus pysyvät ajan tasalla. Kirkonpalvelijoilla on ollut ja tulee olemaan merkittävä asema, kun kirkon työtä kehitetään edelleen.

Teitä hyvät kirkonpalvelijat kiittäen ja onnitellen

Paula Aaltonen
toiminnanjohtaja
Kirkon alat ry

Seurakunta- ja hautauspalvelualan ammattitutkinto

Monet seurakuntien suntiot, vahtimestarit tai hautausmaiden työntekijät eri tehtävänimikkeillä pätevoityvät ammattiin opiskelemalla seurakunta- ja hautauspalvelualan ammattitutkinnon. Nykyinen tutkinto on 150 osaamispisteen laajuinen ja se syntyi ammatillisen koulutuksen reformin yhteydessä vuonna 2018. Se yhdisti samaan tutkintoon suntion ja hautausoimistotyöntekijän osaamisalat, sillä hautausoimistotyöntekijöillä ei ole ollut tutkintoa tätä ennen. Molemmissa osaamisaloissa tutkinnonsuorittaja tekee osaamisalojen yhteisen pakollisen tutkinnonosan. Oppilaitoksissa on huomattu, että tämä seikka yhtäältä antaa valmiuksia toimia oman alansa ammattilaisena sekä toisaalta auttaa ymmärtämään kirkon työntekijän tai vastaavasti hautausoimiston ammattilaisen työtä ja arkea. Erityisesti viime vuosina kasvanut vainajien määrä haastaa alan ammattilaisia eri työtehtävissä yhteistyöhön ja kehittämiseen.

Ammatillisia tutkintoja uudistetaan Opetushallituksen johdolla säännöllisin väliajoin ja tänä vuonna 2024 on jälleen seurakunta- ja hautauspalvelualan tutkinnon uudistuksen vuoro. Tällä kertaa uudistustyöstä vastaavat Linnasmäen opisto Turusta ja Jyväskylän kristillinen opisto. Muutkin alaa kouluttavat oppilaitokset; Step-koulutus, Raudaskylän kristillinen opisto sekä Laajasalon opisto osallistuvat uudistustyöhön kommentoimalla. Myös työelämän edustajat sekä laaja joukko eri taustayhteisöjen ammattilaisia pääsevät kommentoimaan uudistusta tulevan syksyn ja talven aikana. Uudistetut perusteet tulevat voimaan näillä näkymin vuoden 2025 aikana.

Nykyistä tutkintoa ovat edeltäneet useat aiemmat tutkinnonperusteet, joista ensimmäiset syntyivät jo 1980-luvulla suntion työtehtävien ympärille. Suomalaisessa koulutus- ja työelämäjärjestelmässä kunkin alan osaamisen kehittäminen on perinteisesti kytkeytynyt voimakkaasti juuri tutkinnonperusteisiin. Tulevaisuus näyttää sen, jatkuuko tutkintokeskeinen malli suomalaisen koulutuksen punaisena lankana, mutta ainakin toistaiseksi juuri tutkinnonperusteet heijastelevat keskeisintä ammatin ydinosaa ja antavat hyvät valmiudet toimia alan työtehtävissä.

Suntion keskeinen osaaminen on kuvattu nykyisin myös luterilaisen kirkon ammattien ydinosaa-
miskuvauksissa. Nekin ovat tärkeä pohja koko ammattikunnan laaja-

alaisen osaamisen näkyväksi tekemisessä. Vuorovaikutustaitojen, puhtaanapidon, jumalanpalvelusten ja kirkollisten tilaisuuksien lisäksi kiinteistö- ja turvallisuusosaaminen sekä erilaiset ohjaamis-, verkosto- ja viestintätilanteet ovat nykyisin tärkeä osa suntion työtä. Olemassa olevien ydintehtäviin on liittynyt yhä keskeisemmin myös digitaalisuuden ja kestävä kehityksen osaamisen vahvistaminen. Tulevaisuuden ennakointi ja kehittäminen ovatkin tärkeässä roolissa, kun pohditaan Seurakunta- ja hautauspalvelualan tutkintoa ja sen tulevaisuutta.

Kati Toivio
apulaisrehtori JKO

Opitaan yhdessä uutta

Niiden yli 25 vuoden aikana, mitä olen kirkonpalvelutyötä tehnyt, se on toki muuttunut aika paljonkin. Kirkoissa, kapeleissa ja muissa työpaikoissamme on esimerkiksi uutta tekniikkaa: äänentoistoa, kameroita, kiinteistönvalvonnan laitteita, striimausvälineistöä, uusia atk-ohjelmia jne. Työelämäni Munkkivuoren ja Tapiolan seurakunnissa on ollut myös jatkuvaa oppimista. Näin on varmasti ollut ja tulee olemaan ihan missä tahansa ammatissa. Siksi on ikävää, että hallituksen leikkaukset osuvat rankasti myös aikuiskoulutukseen ja opiskelijoihin eli uuden oppimisen mahdollistamiseen.

Mielestäni ei voi kuitenkaan sanoa, että tämän päivän ammattilainen osaa enemmän kuin vastaavan alan työntekijä 90 vuotta sit-

ten. Osaamisen on vain pitänyt muuttua, kun maailma on muuttunut. Yhtä lailla kuin kirkonpalvelija ei vuonna 1934 voinut kuvitella, mitä me teemme ja osaamme tehdä nyt, en voi tietää, mitä sen ajan kirkon työssä piti hallita. Varma olen kuitenkin siitä, että itse en pystyisi tekemään kaikkia niitä tehtäviä, mitä silloin kirkonpalvelijan tehtävissä vaadittiin.

Tuon ajan kirkonpalvelijoilla oli yksi osaaminen, jonka tunnistan ja josta olen erityisen kiitollinen. He osasivat olla ylpeitä hienosta ammatistaan ja ymmärsivät ammatillisen yhteyden ja järjestäytymisen tärkeyden ja perustivat Kirkonpalvelijat ry:n, johon olen saanut kuulua myös yli 25 vuotta. Oman oppimiseni ja osaamiseni kannalta tähän yhdistykseen kuuluminen ja

siinä toimiminen on ollut aivan yhtä merkittävää kuin se, mitä työn arjessa on tapahtunut.

Ilman kirkonpalvelijoiden laajaa osaamista sekä kykyä ja halua oppia uutta, ei kirkkojemme, kappeleidenme, seurakuntakotiemme ja hautausmaidemme toiminnasta olisi tullut ja tulisi yhtään mitään. Ilman Kirkonpalvelijat ry:tä ei olisi myöskään erinomaista liittoamme, Kirkon Alat ry:tä, jonka suurin jäsenyhdistys Kirkonpalvelijat ry on aina ollut.

Nähdään yhdistyksemme kesäpäivillä Hämeenlinnassa, juhli-taan 90-vuotiasta yhdistystämme ja ennen kaikkea opitaan yhdessä uutta.

Antti Ruuskanen

Aloitamme uuden palstan, jossa yhdistyksen puheenjohtaja haastattelee mielenkiintoisia henkilöitä lyhyellä ja ytimekkäällä otteella. Aloitamme käymällä läpi yhdistyksen hallituksen jäsenten elämänmakuisia ajatuksia eri elämäntilanteilta.

Ensimmäiseksi haastattelukutsun sai yhdistyksemme pitkäaikainen sihteeri, Kari Hartikainen.

- 1. Missä olet töissä ja mitä työsi sisältöön kuuluu?**
Kuopion Männingin Pyhän Johanneksen kirkko. Seurakuntamestarin tehtävät.
- 2. Miksi kannattaa kuulua Kirkon alojen liittoon?**
Lakimiespalvelussa palvelevat Pekka ja Anna-Leena, jäsenedut ja laivaedut erinomaisia. On jokaisen Kirkon alojen jäsenen etu, että meitä on enemmän. Jokainen yksittäinen uusi jäsen lisää liiton painoarvoa työehtosopimusneuvotteluissa.
- 3. Millainen on historiasi Kirkonpalvelijat ry:n hallituksessa ja mikä rooli sinulla tällä hetkellä on?**
Tällä hetkellä olen hallituksen jäsen ja yhdistyksen sihteeri. Olen ollut Kirkonpalvelijoiden yhdistyksessä vuodesta 1983 lähtien.
- 4. Anna vinkki lomalaiselle asuinpaikkakuntaasi liittyen.**
Puijon torni hyvä nähtävyys. Saaristokaupungin sillat. Ennen kaikkea vilkas Kuopion tori. Hanna Partasen liha- ja kalakukat ja munkit!
- 5. Lyhyesti: Lempiruokasi? Perunamuusi ja lihapullat. Lempivirtesi? 571:1–3 ja 125. Oletko aamu- vai il-**

tavirkku? Iltavirkku. Valitsetko paperilehden vai verkkouutiset? Verkkouutiset tabletilta. Mitä pelkää? Tämänhetkinen maailmantilanne ja punkit.

- 6. Kerro jotain, mitä yleisesti ei tiedetä sinusta?**
Harrastan valokuvausta kirkoissa Suomessa ja ulkomailta.
- 7. Mitä haluat kysyä seuraavalta haastateltavalta?**
Kauanko olet palvellut luterilaista kirkkoa?
- 8. Mikä asia nykyisen hallituksen sopeutustoimissa huolestuttaa sinua eniten?**
Yksinhuoltajien pärjääminen, opiskelijoiden toimeentulo ja vanhusten hoidon toteutuminen.
- 9. Miten aiot viettää kesälomaa?**
Ensimmäiseksi heinäkuun puolella välissä vaimon kanssa lento Hong Kongiin tyttären perhettä tapaamaan
- 10. Mikä yhdistyksemme tämän vuoden koulutuspäivien ohjelmassa Hämeenlinnassa kiinnostaa sinua erityisesti?**
Kirkonpalvelijoiden työhyvinvointiluento.

Hopeaesineiden korjausta ja hopeointia

Korjaamme myös alpakka-, tina- ja kupariesineitä ,sekä antiikkiesineitä.
Oikaisut, juotokset, kultaukset, varren kiinnitykset, kaiverrusten poistot...

KYSY MEILTÄ, ME TODENNÄKÖISESTI TEEMME SEN!

Monimetalli J&J Oy • Puh. 044 599 9750

Malminkartano, Helsinki
monimetalli.jj@gmail.com • www.monimetalli.net

Olemme myös Facebookissa

Kirkonpalvelijat ry:n KOULUTUSPÄIVÄT 25.–26.6.2024 Hämeenlinna

– Kirkonpalvelijan ammattitutkinto ja työhyvinvointi –

TIISTAI 25.6.2024

8.30-9.30 Tulokahvit ja ilmoittautuminen

- * Original Sokos Hotel Vaakuna, Possentie 7, Hämeenlinna
- * Kahvitori

9.30-10.00 Koulutuspäivien avaus

- * Kokoustila Vaakunasali
- * Puheenjohtaja Mari Antila, Kirkonpalvelijat ry
- * Puheenjohtaja Antti Ruuskanen, Kirkon alat ry
- * Toiminnanjohtaja Paula Aaltonen, Kirkon alat ry
- * Heidi Lieke, vs. johtava kappalainen, Hämeenlinnan seurakunta
- * Piispa Matti Repo

10.00 Työmarkkinatilanne

- * Toiminnanjohtaja Paula Aaltonen, Kirkon alat ry
- * Pekka Pietinen, lakimies

11.30 Lounas Le Blason

13.00 Kirkkohopeitten ja muiden metalliesineiden hoito ja korjaus

- * Monimetalli J & J Oy

14.30 Kahvit

- * Kahvitori

15.00 Havaintoja kirkonpalvelijoiden haastattelututkimuksesta

- * Sonja Turunen, kampuspappi, Lahden seurakunnat

16.30 Vuosikokous

- * Original Sokos Hotel Vaakuna, Possentie 7, Hämeenlinna

18.30 90-v. juhlavastaanotto

19.00 Päivällinen Le Blason

KESKIVIikko 26.6.2024

9.00 Juhlajumalanpalvelus

- * Hämeenlinnan kirkko, Kirkkorinne 2
- * Heidi Lieke

Valokuvaus

- * Kirkon edessä

10.30 Seurakunta- ja hautauspalvelualan ammattitutkinto

- * Kati Toivio, apulaisrehtori, Jyväskylän kristillinen opisto, JKO

11.30 Lounas Le Blason

12.30 Kirkonpalvelijan työhyvinvointi

- * Seija Strömberg, Työhyvinvointikaista

14.00 Kesäpäivien päätös

- * Seuraavat koulutuspäivät 24.–25.6.2025, Helsinki

14.30 Lähtökahvit

- * Kahvitori

Majoitus: Original Sokos Hotel Vaakuna, Possentie 7, Hämeenlinna

Ilmoittaudu www.kirkonpalvelijat.fi tai Kari Hartikainen p. 050 520 7003.

Järjestää Kirkonpalvelijat ry

YHDISTYS JUHLII 90-v. JUHLIA HÄMEENLINNASSA

Juttu on julkaistu alunperin Kirkonpalvelijat ry:n 70-vuotishistoriikissa

Kirkonpalvelijat ry:n perustaminen

Pöytäkirja tehty Suomen seurakuntain kirkonpalvelijain kokouksessa Helsingissä pohjoisen suomalaisen seurakunnan seurakuntasalissa Bulevardinkatu n:o 16 20. päivänä marraskuuta 1934. Läsä oli noin 50 seurakuntain kirkon palvelijaa. Kuusankosken suntio Armas Väärälä aukaisi kokouksen ja kehotti läsä olijoita valitsemaan kokoukselle puheenjohtajan ja kirjurin. Puheenjohtajaksi valittiin Armas Väärälä ja kirjuriksi K.J. Wikström Helsingistä.

1§
Puheenjohtaja esitti kokoukselle ehdotuksen kirkonpalvelija yhdistyksen perustamisesta yhteistoiminnan aikaansaamiseksi eri paikkakunnilla maassamme. Kokous päätti yksimielisesti, että yhdistys perustetaan.

2§
Sääntöehdotusta laatimaan valittiin toimikunta, johon tulivat vahtimestari Erkki Murto Turusta, suntio Armas Väärälä Kuusankoskelta, Nestori Saari-
nen Hyvinkäältä, ylivahtimestari J.P. Mustonen ja ylivahtimestari Waltasaari Helsingistä sekä varalle K.J. Wikström ja vahtimestari Karl Boström Helsingistä.

3§
Toimikunta kokoontuu Helsingissä helmikuun 5. päivänä 1935 kello 14 Johanneksentie 2, a 4.

Vakuudeksi
K.J. Wikström

19.3.1935 pidetyssä kokouksessa päätettiin ottaa yhdistyksen

nimeksi Suomen evankelis-luterilainen kirkonpalvelijain yhdistys. Johtokuntaan kuuluivat vahtimestari Erkki Murto Turusta, suntio Armas Väärälä Kuusankoskelta, Nestori Saari-
nen Hyvinkäältä, ylivahtimestari J.P. Mustonen ja ylivahtimestari M. Waltasaari Helsingistä sekä K.J. Wikström ja vahtimestari Karl Boström Helsingistä.

Yhdistyksen merkintä rekisteriin siirtyi 19.1.1937 saakka. Ensimmäinen vuosikokous pidettiin. 8.–9.6.1937 Tampereella. Vuosikokouksessa valittiin johtokunta: J. Palmisto, Tampere, J. Mustonen, Helsinki, A. Väärälä, Kuusankoski ja Y. Ahola, Pori. Johtokunta nimesi puheenjohtajakseen J. Palmiston, varapuheenjohtajaksi J. Mustosen, sihteerirahastonhoitajaksi A. Väärälän ja hänen varamieheksi Y. Aholan.

Kirkonpalvelijat ry:n hallitus 2024

MARI ANTILA
puheenjohtaja
puh. 040 834 8413
mari.antila@evl.fi

KARI HARTIKAINEN
sihteer
PL 421, 70101 KUOPIO
puh. 050 520 7003, 040 4848 310
kirkonpalvelijat@kolumbus.fi
kari.hartikainen@evl.fi

KIRSI ROMO
puh. 044 049 300
kirsi.romo@evl.fi

JAAKKO KARHU
puh. 044 316 1455
jaakko.karhu@evl.fi

AULI LUNDELL
Puh. 041 504 9107
auli.lundell@evl.fi

TUULA LIUKKO
puh. 0400 646 993
tuula.liukko@evl.fi

ANJA KUNNARI
puh. 050 560 8954
anja.kunnari@evl.fi

BJÖRN STÅHL
puh. 040 823 9403
bjorn.stahl@evl.fi

TIMO LEHTO
puh. 045 3311 734
timo.lehto@evl.fi

JOUNI HONKANEN
puh. 050 404 7194
jouni.honkanen@evl.fi

Kirkonpalvelijat ry:n vuosikokous

pidetään 25.6.2024 klo 16.30 Hämeenlinnassa,
Original Sokos Hotel Vaakuna, Possentie 7, Hämeenlinna

Kirkonpalvelijat ry
Mari Antila, puheenjohtaja
Kari Hartikainen, sihteeri

Kuva: Vaakuna Hämeenlinna

Kirkon alat – YKSIN EI TARVITSE JAKSAA

Kirkon alat ry
Asemamiehenkatu 2, 6. krs
00520 Helsinki

Kyrkliga sektorn rf
Stationskarlsgatan 2
00520 Helsingfors

puhelinpalvelu 0207 912 530
www.kirkonalat.fi
etunimi.sukunimi@kirkonalat.fi

TOIMISTO

TOIMINNANJOHTAJA

Paula Aaltonen
Toimiston johtaminen,
hallinto- ja neuvotteluasiat
Puh. 0400 236 881

VIESTINNÄN KOORDINAATTORI

Chanthy Nybergh
Digipalvelut ja visuaalinen viestintä
Puh. 040 508 6606

JÄRJESTÖASiantuntija

Ilona Lehmus
Alue- ja opiskelijatoiminta, liiton kurssit,
yhteydet järjestöihin ja kouluttaviin laitoksiin.
Puh. 040 357 3981

CONTROLLER

Jari Bauer
Talous, laskutus
Puh. 0400 214 437

LAKIMIES

Pekka Pietinen
Evl. ja kr. järjestöjen sopimusneuvonta ja
-neuvottelut, lainopillinen neuvonta,
luottamusmieskoulutus
Puh. 040 775 3889

LAKIMIES

Anna-Leena Suppola (TK, VT)
Evl. ja ort. kirkon sopimusneuvonta ja
-neuvottelut, lainopillinen neuvonta,
luottamusmieskoulutus
Puh. 040 809 2158

Kirkko ei ole olemassa itseään varten vaan ihmisen ja Jumalan kohtaamista varten. Kirkon uskon kohdetta ei tarvitse uudelleen keksiä. Mutta siinä on tehtävää, että viesti parantavasta ja pelastavasta Jumalasta voisi koskettaa, olla ymmärtävää ja tuoretta niin, että ihmiset tunnistavat, mistä suunnasta kaipaukseen voi löytyä vastaus. Kirkon ja seurakunnan tehtävä on rakentaa edellytyksiä ihmisen ja armollisen Jumalan kohtaamiselle.

Mari Leppänen, piispa

Kirkonpalvelija

N:o 2/2024 – 70. vuosikerta

Julkaisija/Tilaukset:

Kirkonpalvelijat r.y. – Kyrkotjänare r.f.
Puh. 050 520 7003
E-mail: kirkonpalvelijat@kolumbus.fi
<http://www.kirkonpalvelijat.fi>

Toimitus:

PL 421, 70101 KUOPIO
Toimitussihteeri
Kari Hartikainen

Lehden taitto:

Anne Räisänen
Grano Oy, Kuopio
mt.taitto@grano.fi

Toimituskunta:

Yhdistyksen hallitus

Ilmoitushinnat:

Kokosivu	350,-
1/2 sivua	200,-
1/3 sivua	150,-

ISSN-L 0355-8258